ชื่อเรื่องวิทยานิพบส์

ผลของโพแทสเซียมคลอเรตและพาโคลบิวทราโซลต่อการออกคอกของ

ลิ้นจี่

ผู้เขียน

นายวัชระพล สิงหากัน

ปริญญา

วิทยาศาสตรคุษฎีบัณฑิต (พืชสวน)

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

อาจารย์ คร. ธนะชัย พันธ์เกษมสุข

ประธานกรรมการ

รองศาสตราจารย์ เกศิณี ระมิงค์วงศ์

กรรมการ

อาจารย์ คร. ครุณี นาพรหม

กรรมการ

บทคัดย่อ

ผลของโพแทสเซียมคลอเรตและพาโคลบิวทราโซลต่อการออกคอกของลิ้นจี่ ได้ทำการ ทคลองในเคือนมิถุนายน 2546 ถึง เคือนตุลาคม 2548 ที่คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ สูนยัวิจัยพืชสวนเชียงราย จังหวัดเชียงราย ประเทศไทย โดยใช้กิ่งตอนลิ้นจี่พันธุ์ ก่อมอายุ 6 เคือน และกิ่งตอนลิ้นจี่พันธุ์จักรพรรคิอายุ 2 ปีที่ปลูกในกระถาง ขนาดเส้นผ่านสูนย์กลาง 37.5 เซ็นติเมตร ที่บรรจุทรายละเอียดเป็นวัสคุปลูก ต้นลิ้นจี่ก่อมราดสารด้วยสารโพแทสเซียมคลอ เรต (KCIO₃) ร่วมกับพาโคลบิวทราโซล (PP333) ในวันที่ 30 กันยายน 2546 พบว่าการให้สารเคมี ทุกวิธีทำให้จำนวนวันที่ออกดอกหลังราดสารเร็วกว่าชุดควบคุม 13-15 วัน การราดสาร KCIO₃ 1 กรัม ร่วมกับ PP333 9 กรัม / กระถาง ให้เปอร์เซ็นต์การออกดอกสูงสุด แต่การให้สารเคมีทุกวิธีไม่มี อิทธิพลต่อ จำนวนช่อดอกต่อต้น ความกว้างของช่อดอก และความยาวของช่อดอก สำหรับต้นลิ้นจี่ พันธุ์จักรพรรดิ ที่ราดสารเมื่อวันที่ 2 กรกฎาคม 2547 พบว่าการให้สารเคมีทุกวิธีทำให้ต้นลิ้นจี่เกิด การออกดอก แต่ต้นที่ไม่ได้รับสารไม่มีการออกดอก

ผลของโพแทสเซียมคลอเรตและพาโคลบิวทราโซสต่อการออกคอกของลิ้นจี่ได้ทำการ ทคลองในเคือนมิถุนายน 2547 ถึง เคือนเมษายน 2548 ที่ศูนย์วิจัยพืชสวนเชียงราย จังหวัดเชียงราย ประเทศไทยโดยใช้ลิ้นจี่พันธุ์จักรพรรดิอายุ 8 ปี ลิ้นจี่พันธุ์ฮงฮวยอายุ 2 และ 14 ปี ที่ปลูกอยู่ใน แปลง ต้นลิ้นจี่ลิ้นจี่พันธุ์จักรพรรดิ ที่ราดสารเมื่อวันที่ 2 กรกฎาคม 2547 พบว่าการให้สารเคมีทุกวิธี ไม่สามารถชักนำให้ออกดอกนอกฤดูได้แต่มีเปอร์เซ็นต์การออกดอกมากกว่าการไม่ใช้สารเคมี สำหรับต้นลิ้นจี่พันธุ์ฮงฮวย อายุ 2 ปี ที่มีใบอายุ 10 และ 30 วัน ทำการราคสารเมื่อวันที่ 4 กรกฎาคม 2547 พบว่าการให้สารเคมีทุกวิธีไม่สามารถชักนำให้ออกดอกนอกฤดูได้ ส่วนต้นลิ้นจี่พันธุ์ฮงฮวย 14 ปี ทำการราคสารเมื่อวันที่ 4 กรกฎาคม 2547 ก็ไม่สามารถชักนำให้ออกดอกนอกฤดูได้เช่นกัน และต้นลิ้นจี่พันธุ์ฮงฮวย 14 ปี ที่ราคสารเมื่อวันที่ 16 พฤศจิกายน 2547 พบว่าการให้สารเคมีทุกวิธี ทำให้จำนวนวันที่ออกดอกหลังราดสารเร็วกว่าชุดควบคุม 7-9 วัน แต่ไม่มีอิทธิพลต่อ เปอร์เซ็นต์ การออกดอก ความยาวของช่อดอก และความกว้างของช่อดอก การให้สารเคมีทุกวิธีไม่มีผลต่อ ปริมาณ IAA และ Ethylene สำหรับปริมาณ Gibberellin-like substances ลดลงในยอดลิ้นจี่ แต่ ปริมาณ Cytokinin-like substances ในยอดเพิ่มขึ้น นอกจากนั้น Total Non-structural Carbohydrate (TNC) และ Reducing Sugar (RS)ในยอดมีปริมาณมากขึ้นเพิ่มขึ้น

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ Copyright[©] by Chiang Mai University All rights reserved Thesis Title

Effect of Potassium Chlorate and Paclobutrazol on Flowering

of Lychee

Author

Mr. Watcharapon Singhagun

Degree

Doctor of Philosophy (Horticulture)

Thesis Advisory Committee

Lect. Dr. Tanachai Pankasemsuk

Chairperson

Assoc. Prof. Kesinee Ramingwong

Member

Lect. Dr. Daruni Naphrom

Member

Abstract

Effect of potassium chlorate and paclobutrazol on flowering of lychee was conducted on June 2003 to October 2005 at the Faculty of Agriculture, Chiang Mai University, Chiang Mai province, Thailand. The experiments were conducted by using 6 months layering propagated lychees cv. Kom and two years layering lychee cv. Chakrapad, grew with fine sand in 3.81 centimetres diameter pots. Potassium chlorate with paclobutrazol were treated in lychees cv. Kom by soil drench on September 30, 2003. It was found that KClO₃: PP333 applications could shorten the flowering time for 13 – 15 days. Potassium chlorate and paclobutrazol at 1:9 g/pot increase the maximum flowering percentage. The application of KClO₃: PP333 in higher amount caused the toxic symptom of the chlorate i.e. chlorosis and defoliation. However, the application of KClO₃: PP333 did not affect number of panicle/tree, panicle width and length. In lychee cv. Chakrapad, potassium chlorate with paclobutrazol were treated by soil drench on July 2, 2004. It was found that all treated trees were on- season flowering while the untreated trees did not flower.

Effect of potassium chlorate and paclobutrazol on flowering of lychee was conducted on June 2007 to April 2005 at the Chiang Rai Agricultural Research and Training Center, Chiang Rai province, Thailand. The experiments were conducted by using eight years old lychee trees cv. Chakrapad, two and fourteen years old lychee

trees cv. Hong Huay, grew in production field. The lychee trees cv. Chakrapad were treated by potassium chlorate with paclobutrazol on July 4, 2004. It was found that the KClO₃: PP333 application could not induce off-season flowering. However, the flowering percentages of the treated trees were higher than the untreated trees. For the KClO₃: PP333 application, on July, in 2 years old lychee cv. Hong Huay at immature and mature leaf stages could not induce off-season flowering. While the KClO3: PP333 application, on July, in 14 years old lychee cv. Hong Huay at mature leaf stages could not induce off-season flowering as same as in the 2 years old trees. The KClO₃:PP333 application, on November, in 14 years old lychee cv. Kom could shorten flowering time for 7 - 9 days. But the KClO3:PP333 application did not affect flowering percentage and panicle sizes. The KClO3:PP333 application did not affect the IAA leaf-diffusate and ethylene content. But KClO3: PP333 application decreased gibberellin-like and increased cytokinin-like substances in shoot. The TNC and RS contents of leaf and shoot also affected by the KClO3: PP333 application. During the flowering period of the KClO₃: PP333 treated and untreated trees, the leaf TNC and RS contents reduced while the shoot TNC and RS contents increased.

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ Copyright[©] by Chiang Mai University All rights reserved